

Presentator Erik Dijkstra is heel ambitieus

‘Dat harde werken heb ik van mijn vader’

Erik Dijkstra was meteen om toen hij gevraagd werd om *Per seconde wijzer* te presenteren, de quiz die hij vroeger al samen met zijn ouders keek. Daarnaast maakt hij nog een hele rits programma's. 'Werk is een groot ding in mijn leven.'

Tekst: Bram de Graaf, beeld: Roland J. Reinders

F Erik Dijkstra zit aan een tafeltje in een Amsterdamse koffietent te telefoneren. Nog even, gebaart hij. Hij heeft weer een drukke werkdag voor de boeg, zegt hij als hij heeft opgehangen. "Maar ik houd van hard werken. En als ik niet druk ben, verzin ik wel iets om te doen." Die avond gaat hij voor een paar dagen naar Engeland. "Dat is voor een nieuw programma over roofkunst. Interessant. Ik word regelmatig gevraagd, maar ik doe alleen dingen die ik zelf ook leuk vind. Mijn probleem is alleen dat ik héél veel leuk vind. Ik heb veel interesses. Mijn vriendin zegt soms: 'Zeg nu eens 'nee'.'"

Het verbaasde wel dat je ja zei tegen 'Per seconde wijzer'. "Mij ook. Ik zie mezelf meer als verslaggever. Toch vond ik het heel leuk dat ze me vroe-

gen. Ik ben gek op quizjes; als er ergens een pubquiz is, ben ik van de partij. En ik doe graag spelletjes met mijn kinderen. Maar een quiz presenteren die ik als twaalfjarige al samen met mijn ouders keek, is curieus. Ik deed een screentest en was meteen om. Vooral het contact met de kandidaten vind ik geweldig: dat zijn veelal mensen zoals ik die alles over bepaalde deelgebieden willen weten. En die gek zijn op zinloze feitjes."

Moest je iets aan je manier van presenteren veranderen?

"In kom natuurlijk uit de school van DWDD. De eerste paar keren ging ik er net als Matthijs van Nieuwkerk als een turbo in. De regisseur floot me terug: 'Een beetje rustig Erik!' De handrem moest erop."

Waar ligt je hart het meest bij? Bij zo'n programma over

de revolutionair Che Guevara lijkt je toch het meest in je element.

"Het is vooral de combinatie die mijn werk zo leuk maakt. Voor *Per seconde wijzer* heb ik eens in de zoveel tijd een paar opnamedagen achter elkaar. Ik maak elke week met Frank voor de radio *Bureau sport*. En dan sta ik weer op een bergtop in Zuid-Amerika iets over een populistische leider te vertellen. Geweldig toch?"

Je komt uit een links nest, zie je dat terug in wat je maakt? Met andere woorden: heb je een missie?

"Ik voel me niet voor niets thuis bij BNNVARA. Bij moeders thuis waren ze PvdA, bij vaders CPN. Mijn opa, die uit een straatarm gezin kwam, was vol ongeloof toen na de val van de Muur in 1989 bekend werd dat het zo'n puinhoop was geweest in die communistische landen.

'De kandidaten zijn net als ik gek op zinloze feitjes'

'Allemaal propaganda', zei hij. Zelf had ik wel door dat er veel niet deugde aan dat communistische systeem. Maar ik kan net als zij niet tegen onrecht en kom op voor de zwakkeren in de samenleving. En ik wil laten zien hoe het er in andere landen aan toegaat. Populisme komt niet alleen voor in Zuid-Amerika; ook Donald Trump maakt zich eraan schuldig. En in Europa gebeurt het ook. Dat fasci-

neert me. Maar een missie? Neuh."

Che fascineerde niet omdat hij net als jij een rebel was?

"Iedereen denkt dat ik een rebel ben omdat ik bij De Jakhalsen zat. Daar ben ik inmiddels overheen gegroeid. Ik ben nu 42 en vader van twee jonge kinderen, hè."

Die had je al toen je als Jakhals op tv een bierflesje naar een rondvaartboot gooide.

"Ik zoek de grenzen op, maar dat flesje was heel erg over de grens; dat beschouw ik als het dieptepunt in mijn carrière. Dat is in de basis niet mijn stijl. In de essentie ben ik een aardige gozer. Goh, dat flesje..."

In Glanerbrug stond je niet als rebel bekend?

"Welnee, mijn bijnaam daar was 'de professor'. Er woont een beetje rauw volk. Het ligt honderd meter van Duitsland en was ooit een smokkelaarsdorp. Ik voetbalde fanatiek, maar las ook veel. En droeg een bril. Daarom was ik een studiebol in hun ogen. Mijn vader, zelf een geweldige voetballer overigens, stond op z'n veertiende al in de fabriek en maakte lange dagen. Maar hij las ook veel. Een selfmade man. Dat harde werken en kritisch zijn heb ik van hem geleerd. Maar ook dat je mag →

Profiel

bewonderen en genieten. We keken uren samen naar sportuitzendingen. Man, wat mis ik dat.”

Hij overleed in 2013. Hij was je belangrijkste criticaster, begreep ik.

“Hij was enorm kritisch! Dat vond ik wel eens vervelend, maar het werkte ook stimulerend, zowel bij mijn studie als in mijn werk. Ik heb het gevoel dat hij nog steeds meekijkt. Ik kan je wel verklappen dat hij niet blij was geweest met dat flesje.”

Tijdens je studie werd je verliefd op het medium televisie?

“Ja, ik studeerde geschiedenis en deed daar radio- en televisiejournalistiek bij. Voor het eerst van mijn leven viel het kwartje: ik vond het te gek om met de camera op pad te gaan en vragen te stellen. Nieuwsgierigheid was de drijfveer. En ik stond toch altijd al graag met mijn neus vooraan.”

NAAM: Erik Dijkstra.
GEBOREN: 9 maart 1977 in Glanerbrug
PRIVÉ: Woont samen in Amsterdam met radio- en tv-maker Hester van Dijk en kinderen Jackie (2011) en Theo (2013)
CARRIÈRE: studeerde geschiedenis in Groningen, begon zijn tv-carrière bij OOG TV. Werd landelijk bekend door *De Jakhalzen in De wereld draait door*, is daar nu regelmatig tafelgast. Maakte programma's als *Bureau sport* (sinds 2012, met Frank Evenblij), *De strijd* (2015), *Che, leven en erfenis van een revolutionair* (2017) en *In naam van het volk* (2019). Volgde in 2018 Kees Driehuis op als presentator van *Per seconde wijzer*.

‘Ik heb het gevoel dat mijn vader nog steeds meekijkt’

In 2015 riep je dat je het rustiger aan zou doen. Daar is weinig van terechtgekomen.

“Dat zei ik meer voor de show, haha. Mijn vriendin werkt ook in de mediawereld en we hebben een druk gezinsleven. Het is altijd agenda's trekken en de kinderen ergens ophalen. Maar dat doen we met liefde. Ik ben door dat gezin en mijn vaders overlijden niet minder ambitieus geworden. Werk is een groot ding in mijn leven.”

Hoe ontspan jij?

“Op de racefiets en met boeken. Ik lees er altijd meerdere door elkaar. Historische boeken, biografieën, romans. Mijn kennishonger stilt nooit. Laatst was ik naar de film *Tarantino's Once Upon a Time in Hollywood* en daarna heb ik meteen een boek over Charles Manson besteld. Ik vind daar veel bevrediging in.”

Wat zijn je ambities nog?

“Ik zou graag iets voor televisie maken over Duitsland. Het is een fascinerend, maar moeilijk land voor ons. Er is weinig belangstelling voor. En ik hoop dat *Bureau sport* terugkomt op televisie; 2020 wordt een prachtig sportjaar met het EK voetbal en de Olympische Spelen in Tokio.”

Dus je wilt niet zoals je voorganger Kees Driehuis aan het eind van de rit herinnerd worden als *Mister Per seconde wijzer*?

“Zou ik geen enkel probleem mee hebben. Overigens wil ik daarover nog iets kwijt: *Per seconde wijzer* is een programma met gewone mensen. Iedereen mag meedoen. De kandidaten moeten wel eerst een pittige kennistest doorstaan. Laatst was een Marokkaanse jongen kandidaat. Hij hield behalve van FC Utrecht erg van rai en daarover hadden we één vraag. Het werd een leuke uitzending, maar na afloop kreeg BNNVARA drie opzeggingen. De reden: men vond deze muziek niet thuishoren op de Nederlandse televisie. Ik was geschokt. We propaganderen er toch niet de islamisering van Nederland mee? Ik had die mensen willen opbellen, niet kwaad, maar met de vraag: ‘Wat is dit nu?’”

Dus toch een missie?

“Misschien wel, ja. Het is een BNNVARA-programma. Inclusiviteit hoort daar ook bij. Het was onrechtvaardig. En daar kan ik niet tegen.”

► **PER SECONDE WIJZER, MAANDAG T/M DONDERDAG 19.50 NPO 2**